

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 97.337 van 29 juni 2001
in de zaak A. 84.625/VII-18.582**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
advocaten B. VANTYGHEN en K. VANDENBERGHE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Forelstraat 98

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 8 juni 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 december 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 1999;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van

artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTYGHEM, die, in eigen naam en loco advocaat K. VANDENBERGHE, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België voor de tweede keer binnen op 9 augustus 1998 en verklaarde zich vluchteling op 14 augustus 1998.

1.2. Op 17 december 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 22 december 1998 diende de verzoekende partij tegen die weigeringsbeslissing van de minister van Binnenlandse Zaken een dringend beroep in bij de commissaris-generaal. In het kader van dit beroep werd op 29 december 1998 aan de verzoekende partij gevraagd een formulier woonstkeuze, alsook een vragenlijst in te vullen. Op 5 februari 1999 werd de verzoekende partij opgeroepen om zich op 26 februari 1999 op het Commissariaat-generaal aan te bieden teneinde haar asielmotieven nader uiteen te zetten. Op 25 februari 1999 echter werd door de verzoekende partij een medisch attest verstuurd waaruit moet blijken dat de verzoekende partij zich in de onmogelijkheid bevindt aanwezig te zijn op het bedoelde interview van 26 februari 1999. Zowel op 26 februari 1999 als op 15 maart 1999 werd door het Commissariaat-generaal telefonisch contact opgenomen met de verzoekende partij wegens het ontbreken van de schriftelijke verklaring.

1.4. Op 30 april 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van verblijf van de minister van Binnenlandse Zaken, als volgt :

“Aan betrokkene werd op 5 februari 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft

gegeven aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 december 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de besteden beslissing.

1.5. Per fax en bij gewone brief werd op 12 mei 1999 door de verzoekende partij alsnog een schriftelijke verklaring overgemaakt.

2. Overwegende dat in het enig middel de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel doordat de commissaris-generaal niet heeft meegedeeld dat de door de verzoekende partij ingeroepen reden voor haar afwezigheid op het interview niet aanvaard wordt en evenmin heeft laten weten waarom dit geen geldige reden zou zijn; dat de verzoekende partij de schending van bovengenoemde bepalingen ook inroept omdat de verzoekende partij uitdrukkelijk heeft gevraagd opnieuw te worden opgeroepen en omdat de oproeping d.d. 5 februari 1999 niet het karakter van een verzoek om inlichtingen in de zin van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet zou hebben, daar de betreffende inlichtingen reeds zouden zijn verstrekt bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal;

3. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat zij een correcte toepassing heeft gemaakt van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet daar de verzoekende partij heeft nagelaten binnen de maand na de oproeping voor het interview de motieven voor haar asielaanvraag schriftelijk aan het Commissariaat-generaal over te maken; dat bovendien het door de verzoekende partij toegestuurde medisch attest enkel stipuleerde dat de echtgenoot van de verzoekende partij niet in staat is te werken, doch toestemming heeft de woning te verlaten; dat de commissaris-generaal tot tweemaal toe telefonisch contact heeft opgenomen met de verzoekende partij met het verzoek alsnog de schriftelijke verklaring over te maken; dat het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel werden gerespecteerd;

4. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat er geen schending van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet kan vastgesteld worden;

5. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord integraal verwijst naar haar uiteenzetting in het verzoekschrift;

6. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nogmaals benadrukt dat zij een geldige reden voor haar afwezigheid op het interview heeft meegedeeld en dat bijgevolg het dringend beroep niet kon worden afgewezen onder verwijzing naar artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat zij niet hoefde te antwoorden op de vraag om inlichtingen nu zij haar wil te kennen had gegeven op een latere datum te worden gehoord; dat de commissaris-generaal de verzoekende partij opnieuw diende op te roepen alvorens uitspraak te doen over het dringend beroep;

7. Overwegende dat de commissaris-generaal op grond van artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet een asielaanvraag onontvankelijk kan verklaren wanneer de vreemdeling binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven; dat de verzoekende partij bij brief van 5 februari 1999 werd uitgenodigd om haar asielrelaas op het Commissariaat-generaal te komen toelichten en dat de oproepingsbrief het volgende vermeldde: "Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht, enerzijds, het bewijs van de ingeroepen overmacht en van, anderzijds, de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal"; dat de verzoekende partij een medisch attest overmaakte teneinde haar afwezigheid op het interview te staven; dat de verzoekende partij opwerpt dat de commissaris-generaal haar niet heeft meegedeeld dat hij deze afwezigheidsreden niet zou aanvaarden en waarom dit geen geldige reden zou zijn; dat de bestreden beslissing niet is gebaseerd op de omstandigheid dat de verzoekende partij geen geldige reden voor haar afwezigheid zou hebben gemeld, maar wel op het feit dat de verzoekende partij heeft nagelaten binnen de maand na de oproeping voor het interview de motieven van haar asielaanvraag schriftelijk aan het Commissariaat-generaal over te maken; dat het argument van de verzoekende partij als zou zij reeds alle informatie hebben verstrekt in antwoord op de vraag om inlichtingen d.d. 29 december 1998 niet kan aangenomen worden; dat vooreerst de bedoelde vragenlijst niet terug te vinden is in het administratief dossier en dat bovendien het al dan niet invullen van de vragenlijst niet terzake doend is gelet op artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet; dat daarenboven diegene die een asielaanvraag indient

gehouden is zijn volledige medewerking te verlenen aan het onderzoek en elke vraag tot inlichtingen van de bevoegde instanties dient te beantwoorden; dat de commissaris-generaal tot tweemaal toe telefonisch contact heeft opgenomen met de verzoekende partij met het verzoek alsnog de schriftelijke verklaring over te maken; dat de verzoekende partij uiteindelijk pas na het ontvangen van de bestreden beslissing, namelijk op 12 mei 1999 de gevraagde inlichtingen heeft verstrekt; dat de commissaris-generaal niet verplicht is de asielzoeker te horen; dat de commissaris-generaal geen onzorgvuldig handelen kan verweten worden; dat de commissaris-generaal in alle redelijkheid en in overeenstemming met artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet tot zijn beslissing is gekomen; dat het enig middel niet gegrond is;

8. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op negenentwintig juni
tweeduizend en één, door

de HH. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
L. JOLIE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.